

УДК 658+65.011.4:65.012.32

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Студ. М.О. Лазарева, гр. БІЕ-1-12

Наук. керівник доц. Т.М. Янковець

Київський національний університет технологій та дизайну

Головним засобом ефективності діяльності зарубіжних та вітчизняних підприємств у сучасних умовах є система управління, у т. ч. й фінансовий менеджмент, який являє собою систему принципів, методів, засобів і форм організації грошових відносин. Основне завдання фінансового менеджменту полягає в управлінні фінансами з метою підвищення ефективності діяльності підприємства; забезпеченні реалізації кінцевих інтересів власників підприємства шляхом максимізації поточних доходів.

До об'єктів фінансового менеджменту відносять: грошові потоки; активи і фінансові зобов'язання; фінансові ресурси та джерела їх формування; фінансові і реальні інвестиції; доходи, витрати і прибуток; фінансовий стан.

Зарубіжний досвід показує, що одночасна максимізація прибутку та мінімізація витрат є малоефективними заходами підвищення ефективності діяльності на підприємстві. Більш доцільним є застосування методу фіксації одного з цих показників і подальше коригування іншого. Або передбачається генерувати фінансовий результат (прибуток) при незмінних витратах, або досягати фіксований показник прибутковості, проводячи при цьому політику зменшення планових витрат підприємства. Втілення у життя такої концепції сьогодні проявляється в Європі за рахунок офшорного бізнесу та управління колективними інвестиціями як найбільш ефективних інструментів фінансового менеджменту.

Офшорна компанія звільнена від сплати податків або платить низькі податки в країні реєстрації, за умови, що власники і директори не є резидентами цієї країни, а прибуток витягається за межами юрисдикції, де вона зареєстрована. Ведення офшорного бізнесу є вигідним рішенням для підприємців, воно законно дасть змогу не переплачувати податки, за рахунок чого відбудеться максимізація прибутку на підприємстві.

Прикладом таких взаємин є Франція і Князівство Монако, що є її офшорною зоною. Переміщення грошових коштів, здійснюване через Монако, проходить через рахунки зони, що знаходиться у веденні Банку Франції.

Досвід Італії – наявність власної офшорної зони «Кампіоне» на території Швейцарії.

Застосування офшорного бізнесу визнано продуктивним також у таких пільгових холдингових юрисдикціях, як Нідерланди і Люксембург. Дана стратегія призвела до того, що вони залучили величезні додаткові засоби в свою економіку, і з часом самі стали одними з найбільших світових інвесторів.

Приклад подібного підходу можна також знайти у досвіді таких провідних країн Європи як Ірландія та Великобританія.

Закордонний досвід у сфері управління колективними інвестиціями дає можливість збільшити власні активи підприємства за рахунок скорочення інвестиційного ризику і витрат в порівнянні з ризиком і витратами прямих вкладень в цінні папери.

Ризик, пов'язаний з володінням цінними паперами, залежить від їх кількості. Рівень ризику, пов'язаний з володінням портфелем, що складається з цінних паперів одного випуску, значно знижується, якщо збільшити число різних їх видів у ньому. Важливим чинником залучення інвесторів до інвестиційних фондів є витрати. Питомі витрати дрібного інвестора на здійснення операцій з цінними паперами, як правило, вищі, ніж витрати інституційних інвесторів, що здійснюють масштабні інвестиції. Чинник витрат з точки зору індивідуального інвестора стає більш вагомим під впливом чинника ризику. Для зменшення ризику доцільно диверсифікувати інвестиції.